

■ Нефармат

ТАКІЯ РОЗНЫЯ ДАРОГІ

Апошнім часам у камандзіроўкі ездзіць даводзіцца часта. Розныя трапляюцца дарогі, такія розныя, што вам не раскажаць. Ну васьць, напрыклад, у Маларыцкі райвыканкам я з'явілася зусім... мокрая. У канцы чэрвеня ў Брэсце лівень быў, па тэлевізары ўвечары паказвалі, як абласны цэнтр «плаваў». Дык вось, ранкам, як толькі горад накрыла дажджом (такое давлялося бачыць упершыню), пяць хвілін да прыпынку хапіла, каб прамокнуць да ніткі. Але ж не павернеш назад, людзі кажуць, дамоўленаць, нават не з адным чалавекам на пэўны час, абавязвае.

І колькі той язды ў Маларыту — адна гадзіна. А там аказалася суха, ні кропелькі не ўпала. Таму нават міліцыянер на ўваходзе паглядзеў на мой мокры прыкід вельмі ўважліва, маўляў, у якім возеры гэтая дама зранку купалася ва ўсёй адзежы? Але нічога не сказаў. А ў райсавеце адразу паспачувалі, далі стос паперы, каб пакласці ў твуфлі і хоць крышку іх прасушыць. Нават дадому ўвечары давлялося тады вяртацца ў злёгку вільготным адзенні. Добра, што днём было даволі цёпла. Ды гэты ўжо згадваецца весела, амаль як прыгода. А вось шлях са Століна ўспамінаецца горш: пяць гадзін у перапоўненай маршрутка, дзе над табой літаральна вісіць не зусім цвярозы спадарожнік. І такое, на жаль, бывае.

Дык вось, нядаўня паездка амаль што ў прыгарадны сельсавет на дызель-цягніку паўночнага напрамку выдалася нібы сеанс у старым добрым кіно. Калі перад адпраўленнем паглядзела ў інтэрнэце час знаходжання ў дарозе, была, мякка кажучы, здзіўлена. Поезд пераадольвае гэтыя 25 кіламетраў за гадзіну. Для параўнання электрычкі мінскага напрамку за гэты час даходзяць да Аранчыц, пераадольваючы амаль 100 кіламетраў. Па дарозе ўсё стала ясна. Дызель робіць прыпынкі ледзь не праз тры кіламет-

ры, бо па ўсім маршруце мноства дачных пасёлкаў. І абсалютная большасць яго пасажыраў тыповыя дачнікі — людзі пенсійнага ўзросту з характэрнай паклажай — ведрамі, кашамі, куды складзены пакеты з прадуктамі. У зваротным напрамку, зразумела, ведры і кошыкі будуць ехаць напоўненыя ўраджаем з садоў і агародаў.

Гадзіна тая праляцела непрямётна. Бо людзі вакол гаварылі паміж сабой, усміхаліся, атмасфера была напоўненая нейкай асаблівай добразычліваасцю. У горадзе даўно такога не ўбачыш. У транспарце большасць едзе, утаропіўшыся ў экраны смартфонаў, з навушнікамі. Яны не чуюць і не бачаць нікога акрамя сябе. Таму было цікава назіраць за людзьмі, што камунікуюць ужывую. Тым больш што недалёка ад мяне размясцілася кампанія дачнікаў, якія аказаліся знаёмымі, — усю дарогу абмяркоўвалі вырашчаны ўраджай, апошнія навіны, гаварылі пра жыццё. Некаторыя іх разважанні падаліся асабліва цікавымі і надзённымі.

За горадам проста мусіла ўзнікнуць грыбная тэма. Яе распачаў маладжавы пенсіянер, які ехаў з мілавіднай і дагледжанай жонкай. Сказаў, што летам амаль не набіраў грыбоў, наогул гэты год, хутчэй за ўсё, не грыбны і апошняе яго, як бывалага грыбніка, засмучае. А старэйшая кабетна насупраць заўважыла, што грыбы — не самая лепшая ежа, асабліва ў сталым узросце: «Чулі, як па тэлевізары нядаўна наш знакаміты трансплантолаг Алег Румо гаварыў, што ён перастаў ужываць грыбы пасля таго, як перасадзіў печань першаму пацыенту, які атруціўся бледнай паганкай. Аднаму перасадзілі, а колькі такіх памірае практычна кожны год! Дык ці варта яно таго?» — працягвала кабетна. Яе суразмоўнік з выразным голасам — мабыць, усё ж вайсковец у мінулым — не згаджаўся: «А не трэба збіраць немаведама што. Я бяру толькі

тыя грыбы, якія добра ведаю, і не разумею, як можна атруціцца нейкай паганкай». Тады размову падхапіла яшчэ адна жанчына, згадала сваіх аднавяскоўцаў. У адной хаце там пражывалі муж з жонкай і яе брат. Усё жыццё мужчыны былі заядлымі грыбнікамі. Аднойчы назбіралі першых вясновых грыбоў, наварылі, наеліся. Толькі гаспадыню ўдалося выратаваць, бо яна амаль не ела грыбную страву. Былая вясковая жыхарка заўважыла, што абазнаных і дасведчаных таксама могуць памыліцца, бо з гадамі, напрыклад, падводзіць зрок.

Мне тады прыгадалася сустрэча прыблізна пяцігадовай даўніны на адным семінары. Суседкай па гасцінічным нумары аказалася маладая калега. За вячэрай яна сказала, што не ўжывае грыбы. Я нават спрабавала пажартаваць, а яна сур'ёзна адказала, што была яшчэ падлеткам, як памёр бацька. Працаваў лесніком, грыбы ведаў як ніхто. Маці тады гасціла з дзецьмі ў сваёй маці... Ёй далі заключэнне аб прычыне смерці менавіта ад грыбоў. Яна ўсё жыццё не магла знайсці іншага тлумачэння, як толькі пагаршэнне зроку, якое стала заўважаць у мужа.

А мае спадарожнікі тым часам разважалі пра бяду, якая можа спасцігнуць кожнага, а потым перайшлі на тэму суседзяў, такую важную для любога дачніка. Гаваркі «вайсковец» раскажаў пра чалавека, які набыў дачу побач з яго некалькі гадоў таму. І пераехаў з іншага дачнага пасёлка, бо надта праблемныя суседзі там былі. Паводле слоў расказчыка, яны з Сямёнавічам вельмі пасябравалі. Дапамагаюць адзін аднаму на ўчастках, і жонкі могуць сумесна абед прыгатаваць, і за келіхам віна пасядзяць усе разам. Такія суседзі — удача.

Святлана ЯСКЕВІЧ.
yackevich@zviazda.by

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	6.03	19.54	13.51
Віцебск —	6.03	19.54	13.51
Магілёў —	6.06	19.53	13.47
Гомель —	6.06	19.46	13.40
Гродна —	6.32	20.17	13.45
Брэст —	6.35	20.15	13.40

Месяц

Першая квадра 29 жніўня.
Месяц у сузор'і Казярога.

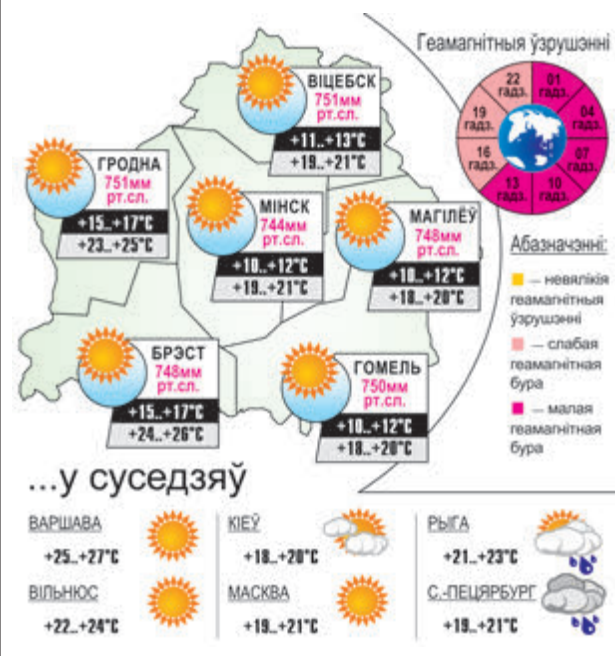
Імяніны

Пр. Георгія, Дзяніса, Емяльяна, Івана, Іларыёна, Міхаіла, Рыгора, Яўгена, К. Ізабелы, Паўліны, Багдана, Марка, Раймунда.

Фота Марыны БЕГУНКОВАЙ.

ЗАЎТРА

■ А не шкодзь!

Лавілася рыбка...

Непрацуючыя жыхары пасёлка Кастрычніцкі на вадаёме былых торфараспрацовак «Разлівы» сеткамі лавілі рыбу.

Іх затрымалі супрацоўнікі Баранавіцкай міжраённай інспекцыі, калі мужчыны везлі на веласіпедзе тры мякі з рыбай. У іх знаходзілася 37,5 кілаграма незаконнай здабычы, а дакладней — 115 карасёў, два ліні і адзін шчупак. Урон навакольнаму асяроддзю ацэнены ў памеры 2 990 рублёў, кошт рыбы склаў 232 рублі. А меру адказнасці грамадзян за ўчыненае браканьерства вызначыць суд.

Святлана ЯСКЕВІЧ. yackevich@zviazda.by

Дробязь на буйную суму

У Гродзенскім раёне на возеры Кань-Белае дзяржінспектары затрымалі жыхара аграгарадка Азёры, які лавіў рыбу сеткамі.

Для свайго незаконнага промыслу мужчына выбраў дзве дробнаячэйстыя сеткі з памерам ячэй два сантыметры і агульнай даўжынёй 140 метраў. Не дзіўна, што ў іх патрапілі 312 асобін рыбінай дробязі, у асноўным плоткі. Магчыма, парушальнік ярка і разлічываў на такі ўлоў, бо невялікую рыбу лёгка высушыць і прадаць. Аднак ніякая выручка не ідзе ў параўнанне з сумай нанесенай прыродзе шкоды: улоў абыдзецца парушальніку ў 7,2 тысячы рублёў, заведзена крымінальная справа. Дарэчы, яе фігурант ужо неаднаразова прыцягваўся за лоўлю рыбы сеткамі, апошні раз — гэтай зімой.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

Даты

Падзеі

Людзі

31 ЖНІЎНЯ

1749 год — нарадзіўся Аляксандр Мікалаевіч Радзішчаў, рускі мысліцель, пісьменнік. Заснавальнік рускай рэвалюцыйнай педагогікі, этыкі і эстэтыкі, рэалістычнага метаду ў рускай прозе. Аўтар філасофска-публіцыстычнага трактата «Падарожжа з Пецярбурга ў Маскву», оды «Вольнасць» і іншых твораў. У 1790 годзе быў заключаны ў Петрапаўлаўскую крэпасць, асуджаны да смяротнага пакарання, якое было заменена ссылкай на 10 гадоў у Сібір. У ссыльцы напісаў філасофскі трактат «Пра чалавека, пра яго смяротнасць і бессмяротнасць».

1789 год — нарадзіўся Вінцэнт Карчэўскі, беларускі астраном, матэматык. Прадстаўнік Віленскай астранамічнай школы. У 1807—1811 гадах вучыўся ў Віленскім універсітэце, затым працаваў у ім і адначасова — у Віленскай астранамічнай абсерваторыі. Навуковыя працы — па астраноміі (даследаванне яркасці зорак, назіранне планет, камет, астероідаў). Аўтар падручнікаў па астраноміі і матэматыцы. Прытрымліваўся матэрыялістычных поглядаў, прыхільнік вучэння М. Капер-

ніка і асветніцкіх ідэй. Памёр у 1832 годзе.

1827 год — расійскі імператар Мікалай I выдаў рэскрыпт аб тым, што прыгонныя сяляне і дваровыя людзі не павінны навучацца ва ўстановах, вышэйшых за парафіяльныя і павятовыя вучылішчы.

1935 год — забойшчык шахты «Цэнтральная-Ірміна» (Данбас) Аляксей Стаханаў устанавіў сусветны рэкорд здабычы вугалю адбойным малатком, выдаўшы за змену 102 тоны вугалю. Рэкорд даў магутны імпульс так званаму стаханаўскаму руху — масаваму руху працоўных СССР за высокапрадукцыйную працу.

1947 год — узняўся ў доследны ўзор самалёта АН-2 (знакаміты «кукурузнік»).

Было сказана

Якуб КОЛАС, народны паэт Беларусі: «Які прывет — такі прыём, Які тавар — такая плата».

УСМІХНЕМСЯ

Жонка прыгатавала вячэру: курынае філе з шампінёнамі, цыбуляй, таматамі, тушанае ў чырвоным віне з баклажанавай пастай. Муж пасля працы пачынае моўчкі паглынаць ежу. Жонка, з дакорам: — Дарагі, можа вячэру пахвалі ці што! Муж, уважліва глядзячы ў талерку, вельмі сур'ёзна і нават неяк пшчотна: — Вячэра, ты смачная!

святло — у сабакі цякла сліна, а калі выключыць — у жонкі балела галава.

Яна: — А кім вы працуеце? Ён: — Слесарам. Яна: — Вой, гэты павінна быць вельмі цікава! Усе гэтыя вашы рашпілі, керны, шціхілі, фланцавыя прыціркі, разьба пад муфту, стапарэнне калібравачным шпунтам! Ведаеце, я ў гэтым нічога не разумею...

Сусед стукаецца ў дзверы: — Здароў, мы купілі новую машыну. Не пазычыш трохі хлеба?

Калі акадэмік Паўлаў уключыў

ЗВЯЗДА БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

ЗАСНАВАЛЬНІКІ: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ НУМАР 2 АД 17 ЛЮТАГА 2009 ГОДА, ВЫДАДЗЕНАЕ МІНІСТЭРСТВАМ ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ.

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: Н. ДРЫНДРОЖЫК, Н. КАРПЕНКА (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. ЛЯЎКОВІЧ (першы намеснік дырэктара), М. ЛІТВІНАЎ (намеснік галоўнага рэдактара), В. МЯДЗВЕДЗЕВА (намеснік галоўнага рэдактара), А. КЛЯШЧУК, Н. РАСОЛЬКА, С. РАСОЛЬКА, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК.

Выдавец — Рэдакцыйна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ ў МІНСКУ: прыёмнай — 287 19 19 (тэл./факс); аддзелаў: лісьмаў — 287 18 64, маркетынгу — 337 44 04, бухгалтэрыі: 287 18 81.

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў, іх меркаванні не з'яўляюцца меркаваннем рэдакцыі. Рэдакцыя па сваім меркаванні адбірае і публікуе адрасаваныя ёй лісты. Перадруку матэрыялаў, апублікаваных у «Звяздзе», толькі з дазволу рэдакцыі.

<http://www.zviazda.by>;
e-mail: info@zviazda.by,
(для зваротаў): zvarot@zviazda.by

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета аддрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 30.04.2004. 220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 5 разоў на тыдзень.

Тыраж 20.008. Індэкс 63850. Зак. № 3232.

Нумар падпісаны ў 19.30 30 жніўня 2017 года.

М	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
П	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12